DE AMBTENAAR

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

6DE JAARGANG No. 1 SEPTEMBER 1969

WIJ EISEN BEHANDELING VAN ONZE SALARIS-VOORSTELLEN. WIJ ZIJN HET WACHTEN MOE HEREN v-h B.C.

Deze Maand

VAN DE REDACTIE

De lang gehoopte en snel gekomen verkiezingen voor de staten zijn achter de rug.

De verkiezingen hebben eigenlijk geen uitsluitsel gegeven over het feit wat nu wel de eigenlijke mening van het volk is. Hier op Aruba is de zaak min of meer gelijk gebleven zoals dit bij de eilandsraadverkiezingen van 1967

tot stand kwam.

De situatie zoals die Nú is dat de regeringspartijen 11 zetels hebben gehaald en de oppositie de resterende 11 zetels maakt het voor de toekomstige formateur zeer zeker niet makkelijker op. Waarschijnlijk tegen de tijd dat deze "ambtenaar" u bereikt heeft zal de formateur zijn opdracht reeds voltooid of teruggegeven hebben aan de gouverneur Indien men de werkelijke situatie bekijkt dan komt men tot de ontdekking dat dit een zeer moeilijke opdracht is, gelet op de behoorlijke controversen die er heersen tussen de partijen onderling met name op Curacao.

Echter hopen wij dat de regering die gevormd wordt zal bestaan uit ministers die capabel zijn en zeer zeker oog hebben voor de moelijke periode waarin zij hun taak aanvaarden. Zij zullen geconfronteerd worden met de gevolgen van 30 mei, zij zullen voor al deze problemen, nijpende problemen dan wel, een oplossing moeten zoeken die voor alle partijen aanvaardbaar moet zijn. Men heeft het de laatste tijd zeer vaak gehad over allerlei sociale voorzieningen zoals werloosheiduitkering, ziektekostenverzekering e.d., verhoging van de onderstand, mini mum loon, verhoging van salarissen van de ambtenaren en nog veel meer. Wij willen na de zittingsperiode van de te vormen regering wel eens zien hoe ver men gevorderd is met al deze aangelegenheden. Het hoeft helemaal niet dat al deze problemen opgelost worden, als er maar daadwerkelijk getoond wordt dat zij ter hand worden genomen, en niet dat er over vier jaar bij de volgende verkiezing deze problemen er nog zijn.

Wij zijn benieuwd wat er uit de bus zal komen/is gekomen en wat er in die toekomstige vier jaren tot stand wordt gebracht.

V. S. en JAPAN KOPLOPERS BIJ INVESTERINGEN OP DE ANTILLEN

Toen een tientallen jaren geleden Fidel Castro Cuba onder zijn controle plaatste en er een einde kwam aan het Amerikaanse toeristenverkeer naar dat grote en schitterende eiland betekende dit voor de overige eilanden in de Caraibische bekken, het begin van een nieuw tijdperk voor de ekonomische ontwikkeling van deze eilanden en daarmee voor de Nederlandse Antillen. Tot dan dreef de ekonomie van deze eilanden hoofdzakelijk op de verwerking van Venezolaan ruwe olie in de rafinaderijen op Curacao en Aruba. Als gevolg van de automatisering echter ontstond bij deze bedrijven steeds minder behoefte aan personeel ; de toenemende aantal ontslagingen deden voor de werkgelegenhheid het ergste vrezen.

Op korte termijn diende te worden uitgezien naar andere vormen van werkgelegenheid en de gedachten gingen uit naar verdere industrialisatie en ontwikkeling van het toerisme.
Het Amerikaanse toerisme begon vorm te krijgen in 1958 met de opening van moderne hotels. Ook de industrialisatie begon enkele jaren geleden vorm aan te nemen, b.v. Texas Instrument, en het grootste droogdok van het Westelijk halfrond bij de Curacaose Dok Mij. Verder dient hier tevens de in ontwikkeling zijnde vestiging van Solitron, te worden vermeld. Ook van Japanse zijde ontstond belangstelling voor Curacao : Toyota vestigde er zeer onlangs een onderdelencentrale voor geheel Miidden en Zuid-Ameika en andere Japanse ondernemingen hebben plannen van ongeveer gelijke of nog verdergaande strekking. De neergaande lijn, die was ingetreden door de ontslagen bij Shell en Lago, is weer omgebogen. Het is geenszins vreemd dat deze ekonomische ontwikkeling gepaard ging met wrijvingen. De sociale omstandigheden op de Nederlandse Antillen waren en zijn nog voor een goed deel zeer slecht in vergelijk met b.v. situaties in Europa. De voorzieningen voor de werknemer bij ziekte of werkloosheid en bij vordering van de leeftijd zijn minimaal of dikwijls nog afwezig. De opgaande lijn van de ekonomie werd daardoor vergezeld van een groeiende verlangen naar een meer sociaal gerichte beleid. Moest dit verlangen tot de uitbarsting van 30 Mei leiden ? In de dagen volgend op de ongeregeldheden hebben de talrijke toeristen het eiland verlaten. Is thans enige vrees voor herhaling van ongeregeldheden als die van eind mei gegrond ? Met andere woorden : is het klimaat dusdanig bedorven dat de kansen voor het toerisme en de industrialisatie verkeken zijn ? Dit is beslist niet het geval, hoewel veel uiteraard zal afhangen van de nieuwe regering.

Het Nederlandse bedrijfsleven dat tot dusver nog te weinig belangstelling heeft getoont voor dit gebied en de Amerikaanse en Japanse investeerders al te dikwijls de eer heeft gelaten, het land helpen zijn ekonomische basis te verbreden en de bevolking haar geschokte vertrouwen terug te geven.

MEDEDELING

Aangezien ons herhaaldelijk klachten bereiken van ambtenaren die hun Ambtenaar niet ontvangen hebben, zijn wij voornemens om over te gaan tot het per post verzenden van de Ambtenaar. Om daartoe te kunnen over gaan hebben wij de medewerking nodig van alle leden van de A.N.A.A.B. aangezien wij in onze administratie niet de beschikking hebben over de huisadressen van de ambtenaren doch slechts over hun dienst of afdeling. Onderstaand gelieve U aan te treffen een formulier die wij graag zo spoedig mogelijk ingevuld terug zouden willen ontvangen gericht aan ons kantoor Zoutmanstraat 21.

Overpeinzing

De verkiezingen zijn echter de rug en alle spanningen ten spijt zijn we nu weer overgegaan tot de orde van de dag. Wat zijn wij toch blij dat alles zo rustig verlopen is, maar aan de andere kant moeten wij wel opmerken, dat ofschoon wij het niet ééns zijn met plunderingen (e.d.), deze 30ste Mei toch heeft bereikt, dat onze aandacht op de gewone man is gevestigd. Ja, wij zijn met een schok wakker geworden uit de slaperige welgenoeglijke droom van schijnwelvaart. Nu staan de kranten vol over onze sociale problemen e.d.

Maar heren, was u dan blind daarvóór ! Zijn de woorden van Pater Breneker bij u het ene oor ingegaan en het andere weer uit? Zijn we nu niet weer aan het inslapen? Hebben wij u niet tegen deze toestanden geadviseerd, en zijn wij toen niet uitgelachen?

Er werd toen gezegd dat het allemaal wel zou meevallen, en dat er nu een taakwaardering zou komen? Is de waarderingscommissie al gevormd ?

Welnee ! De heren hebben wel beloofd, maar zoals reed bij vele beloften is ook deze niet nagekomen. Al met een zeer onverkwikkelijke zaak. Wij beseffen zelf dat niet alle problemen in één dag opgelost kunnen worden. Wij beseffen ook, dat als het zo doorgaat men een chaos krijgt. Máár dat de toekomstige regering de bevolking op de eerste plaats moet zetten, staat bij ons als paal boven water. Een ziekteverzekering die iedereen een goede medische verzorging garandeert, is hoog nodig Een goed betaald en vooral een

goed verzorgd ambtenarencorps dat zich gewaardeerd voelt, is van het allerhoogste belang.
Wij als ambtenaren hebben lang gewacht. Zeer lang.

Het wordt nu eens tijd dat wij gaan vechten voor onze rechten. Wij zijn te passief heren, en zo bereiken wij niets ! Wij bereiken alleen dat er over ons gelopen wordt, met ons salaris, verlof, en traks met ons pensioen.

Ja heren leden, het bestuur heeft u nodig. Denkt aan uw toekomst, ja vecht ervoor. Vecht voor uw recht, en wij kunnen u verzekeren, dat men zal zien dat wij een macht vertegenwoordigen waar terdege rekening mee gehouden moet worden. U leest over sociale problemen. Maar de ambtenaar dan?
Hij leeft in onzekerheid over de toekomst, en zijn werkgever doet niet eens de moeite hem te begrijpen of te helpen. Ja heren leden uw steun voor het bestuur is onontbeerlijk, als men sociaal iets wil bereiken. Wij moeten voor het welzijn van de ambtenaren werken, en zodoende indirect voor het welzijn van ons volk. Onze regering moet daarvoor garant staan. En niet zoals in het verleden voor het buitenlandse investeringen. Ja we wensen wel investeringen, graag zelfs.

Maar de buitenlandse investeerders moeten gebonden zijn aan zekere reglementen, die niet alleen hen, maar ook ons volk ten goede komen.

Heren het is hoog tijd. Nog even en u kunt er niets meer aan doen. Er moet gewerkt werden, voor ons land. Wordt wakker voor het te laat is ! ! !

BEKENDMAKING

Het Bestuur van de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenaren Federatie (A.N.A.A.F.) bericht de leden het volgende ;

Ingevolge op opdracht verstrekt door de algemene vergadering van de federatie, gehouden in augustus j.l. is het bestuurs van de federatie doende om te trachten voor in ieder geval het volgend jaar (1970) goedkopere reistarieven voor de leden van de bij de federatie aangesloten organisaties te bedingen.

Verschillende offertes zijn reeds ontvangen of worden besproken van/met te goeder naam en faam bekend staande ondernemingen en/of maatschappijen.

Daar het wenselijk is dat het bestuur in grote lijnen beschikt over een aantal gegevens om tot een zo reëel mogelijke opzet voor het jaar 1970 te beschikken, worden de leden, welke geinteresseerd zijn voor deze lagere reistarieven verzocht zich nu reeds op te geven.

DEZE OPGAVEN ZIJN UITERAARD VOOR BEIDE PARTIJEN GEHEEL VRIJBLIJVEND EN HEBBEN GEEN ENKELE VERPLICHTING TENGEVOLGE

Eerst wanneer een en ander afgerond is, zullen nadere berichten volgen en kan men dan zelf beslissen of men definitief wil bespreken.

De bedoeling is namelijk dat collectieve melding via de federatie mogelijk is, maar dat boekingen e.d. uitsluitend met de betrokken ondernemingen zullen moeten worden opgenomen.
De eventuele gegadigden worden verzocht bij deze vrijblijvende eerste aanmelding de volgende gegevens duidelijk leesbaar te verstrekken.

1. Samenstelling van betrokken gezin, namelijk: hoeveel mensen boven 12 jaar en hoeveel kinderen beneden 12 jaar, op het moment dat men gaat reizen ;
2. Ongeveer de datum van vertrek ;
3. Ongeveer de datum van terugkeer ;
4. Het eiland waar men woont !
5. Het land of werelddeel waarheen men voornemens is te reizen.

De gegevens dienen op de elders in deze editie geplaatste formulier te worden, ingevuld en vóór **31 oktober a.s.** in een gesloten enveloppe te worden geadresseerd aan het bestuur van de A.N.A.A.F. Postbus 604, Willemstad, CURACAO.

Desnoods kunnen deze aanmeldingen ook gezonden aan de A.N.A.A.B. waarna dezerzijds voor verdere verzending zal worden zorg gedragen.

Adres is ANAAB - Aruba.
Postbus 745, O'stad

Persoonlijke aanmeldingen kunnen/zullen niet in behandeling genomen worden.

Alleen ingeschreven leden van bij de A.N.A.A.F. aangesloten organisaties kunnen zich hiervoor opgeven.

Dit zijn dus de leden van de volgende bonden :
A.B.V.O.
A.N.A.A.B. Aruba
Don Bosco
St. Thomas/B.G.N.A.

MINI — LONEN !

ONDER-BETALING I

Tijdens het Congres, dat op initiatief van de Vereniging Bedrijfsleven Curacao in het hotel Intercontinental Curacao werd gehouden over de Sociaal Economische Problemen in de Nederlandse Antillen, noemde een der aanwezigen de toen geldende minimum-lonen voor het winkelpersoneel „Aanleiding tot Ontucht”!

Sindsdien zijn deze minimumlonen, percentsgewijs berekend, aanzienlijk gestegen.

DE TOTAAL ONBEVREDIGENDE LONEN ZIJN DAARDOOR OPGETROKKEN TOT „ONBEVREDIGENDE” LONEN!

De waarborg tegen „totale uitbuiting” werd verbeterd tot een waarborg tegen „uitbuiting”.

ONDER-BETALING II

In een der thans nog nederlandstalige dagbladen trof ons de volgende, in het amerikaans gestelde, advertentie van de Bank of America:

Bank of America invites applications for positions in their branch offices soon to be opened in Willemstad :

Typists .... from *f* 200.— p.m.
Clerks .... from *f*250,— p.m.
Bookkeepers . from *f* 300,— p.m.
Tellers .... from *f* 3.50,— p.m.
Secretaries .... from *f* 400,— p.m.

Hoe men „bookkeepers” een salaris van *f* 300 durft te suggereren en tellers van *f* 350 per máánd (!) is ons een raadsel.

Met een variatie op een oorspronkelijk thema noemen wij dit dan **„AANLEIDING TOT FRAUDE”!**

ONDER-BETALING III

Naar aanleiding van een staking schreef het dagblad „De Beurs- en Nieuwberichten” in zijn redactionele zwart/wit kolom „VANDAAG” o.m.:

En voorts willen wij hierbij ook stipuleren, dat wij voor dergelijke firma's minimumlonen van *f* 1,20 per uur, veel te laag vinden. Dat betekent, dat men bij een werkweek van 42 uur (een algemeen aanvaarde wekelijkse arbeidsduur

AANMELDINGSFORMULIER

Ondergetekende ....

Werkzaam op de afdeling/dienst ....

....

Datum van terugkeer ....

Datum van terugkeer ....

Het eiland waar men woont ....

Gezinssamenstelling Aantal mensen boven 12 jaar ....

....

Het land of werelddeel waarheen men voornemens is te reizen ....

....

....

Eventuele verdere mededelingen ....

....

LET WEL DEZE AANHOUDING IS GEHEEL VRIJBLIJVEND EN HEEFT GEEN VERDERE VERPLICHTINGEN.

in de gehele beschaafde wereld), met een gemiddeld weekloon van slechts *f* 48 naar huis gaat !

Wij kennen de noodzaak van het aantrekken van industrieën en verheugen ons er over wanneer zich hier firma's vestigen, waardoor de werkgelegenheid in onze, met een structurele werkloosheid kampende, gemeenschap wordt verruimd.

Als dit echter een kapitalistische uitbuiting van onze werkende bevolking inhoudt, kunnen deze firma's beter een ander werkterrein zoeken en, is het eervoller van werkloosheid te kreperen.

Hier hoeven wij geen woord aan toe te voegen !

(Red. „Ambtenaar")

HURAMENTO DI UN EMPLEADO DI GOBYERNO

Mi ta hura lealtat na La Reyna, i na e kombenyonan legal ku ta válido den Antiyanan Neerlandes.

Mi ta hura, ku den ningun forma o preteksto, sea direkto o indirekto, pa haya mi nombramento, na kwalkye hende, sea kende ku e ta, mi a duna algo ni tampoko lo mi duna o primintí algo.

Mi ta hura, ku pa hasi a laga di hasi mi trabow, di apsolutamente ningun hende, sea direkto o indirekto, mi lo aseptá ningun promesa ni tampoko regalo, i ku lo mi trata di komportami komo un empleado di Gobyèrno korekto i aktivo, i kumpli cu e enkargo ku nan a dunami, i asuntonan ku pa motibo di mi trabow mi ta na altura, i ku ta konfyá na mi komo sekreto, o di kwa mi mestér komprondé ku ta di syerto karakter konfidiensyal, di no komuniká esaki ku otronan, sino solamente na esunnan ku segun ley o pa enkargo di mi trabow, mi ta obligá na participá.

KU DIOS TODOPODEROSO YUDAMI.

OOK VOOR 'AANGEBOREN' RECHTEN MOET JE VECHTEN

Door W. Top, sociologisch medewerker van het WSI

In dit jaar van Rechten van de mens' en zo dicht in de buurt van de tiende december — twintig jaar geleden de dagtekening van de aanvaarding van de Universele Verklaring door de VN — mag je wel eens wat filosoferen over 'wat de mensheid in de loop van de geschiedenis is gaan beschouwen als onaantastbare en onvervreemdbare rechten en vrijheden, die iedere mens op grond van zijn natuur bezit, die hem zijn aangeboren'.

Deze zinsnede over 'natuurlijke rechten' deed me opeens denken aan een uitspraak van de voormalige Amerikaanse 'kandidaat-presidentskandidaat' Eugene Mc Carthy, welke hierop neerkwam dat het rassenvraagstuk in de V. S. tot een oplossing gebracht moet worden door **onderhandelen.** Op het eerste gezicht is het verband tussen natuurrecht en onderhandelen raadselachtig, maar we gaan door met filosoferen.

Het punt is namelijk dat ik een groot vraagteken zet bij het eerste artikel van de Universele Verklaring :

Alle mensen worden vrij en gelijk in waardigheid en rechten geboren'. Feitelijk staat er: rechten **heb** je, hóe dan ook, ónvoorwaardelijk. Welnu, dit is misleidend. De geschiedenissen van democratie en arbeidersbeweging bewijzen het tegendeel. Burgerij en "proletariaat' hebben hun rechten op vorsten en 'kapitalisten' **bevochten.** Ze hebben tegenmachten gevormd (politieke partijen, vakverenigingen) en de gevestigde machten tot onderhandelen gebracht. En uit die onderhandelingen zijn afspraken voortgekomen (wetten, cao's), waarin de rechten zijn vastgelegd.

Het misleidende in de stelling dat rechten zijn aangeboren, is dat de mensen met de armen over elkaar gaan zitten en zo het doorbreken van het besef daarvan afwachten. Hoogstens doet men wat aan mentaliteitsbeinvloeding door bezwerend door de straten te gaan (denk aan Martin Luther King), maar uiteindelijk beperkt men zich tot op de uitkijk gaan zitten: wanneer zullen die rechten erkend worden ?

Niet Afwachten

De verhelderende achtergrond van McCarthy's uitspraak is dat je zo tot sint juttemis kunt wachten. Er zal voor rechten **gestreden** moeten worden en wie dat niet doet, zal die rechten **niet** hebben, alle levensbeschouwelijken en theologische beschouwingen ten spijt. Men zegt wel eens dat een volk de regering heeft die het verdient; dat een volk dat een Salazar veertig jaren laat zitten, een Salazar verdiént ; dat negers die zich discriminatie laten welgevallen, geen beklag behóéven.

Zo gezien ligt het probleem niet bij Salazars bewind en niet in het brein van de blanken, maar bij het Portugese volk en bij de negers. Als zij rechten willen hebben, zullen zij de sprookjeswereld van de aangeboren rechten moeten verlaten en ervoor óp moeten komen. Beter dan blanken ervan te overtuigen dat ze lief voor negers moeten zijn, is het negers duidelijk te maken hoe ze de blanken kunnen dwingen hun rechten te erkennen.

Daarom is het nuttiger in een universele verklaring richtlijnen te geven voor de wijze waarop je tot je recht kunt kómen dan daarin

Met de bond kom je nog ergens Zonder Bond blijf je nergens

hebben. Je hebt meer aan regels rechten op te sommen, die je zou voor organisatorische vormgeving en geplande actie ten behoeve van de creatie van een onderhandelingssituatie dan aan vrijblijvende bespiegeling over natuurrechten. Demonstreren, protesteren, adresseren is mooi, maar daarmee is de zaak niet afgedaan; daar begint het pas mee. Uiteindelijk zal er een strakke organisatie van de grond moeten komen, die het op afspraken, overeenkomsten, 'wetten' aanstuurt. Democratie begint met onderhandelen.

Kwetsbare Behoeften

Om rechten vechten. Met geweld ?

Het is niet gezegd dat je er, als je iemand er niet toe kunt krijgen je zin te doen, onmiddelijk een bloedbad van moet maken. Mensen hebben nog andere Kwetsbare behhoeften dan de uiterst kwetsbare behoefte om in leven te blijven. Zo hebben werkgevers behohefte aan arbeidskracht; blokkeer je de mogelijkheid van bevredging van de behoefte door de kraan van de arbeidskracht dicht te draaien, m.a.w. door te staken, dan kom je al een heel eind, en dat, heeft o.m. de vakbeweging in Nederland aangetoond.

De burgerij heeft behoefte aan rust; de jongeren ontdekken dat en verstoren de orde. Trouwens, hoe diep hebben de Tjechen en Slowaken ons niet aan het denken gezet over de kansen van geweldloze pressie door een verbluffende organisatie van de 'penbare mening.

Informatie, teach-in, sit-down, boycot, staking, sabotage enz.; als het maar goed georganseerd en gepland is, kan er niets efectiever zijn en zonder dat er een druppel bloed vloeit.

WEST-DUITSLAND VOOR 71 PCT PRO MEDEZEGGINGSCHAP

De discussie over de medezeggenschap die thans in de Bondsrepubliek met veel élan wordt gevoerd, maakt dat steeds meer Westduitsers gaan zien hoe het er in bedrijven en ondernemingen bijstaat. De vrij algemene reactie daarop is: zoals het nu is, kan het niet blijven.

De grote meerderheid van de Westduitse bevolking is van mening dat belangrijke beslissingen in een bedrijf niet alleen door de ondernemer, doch met medewerking van de werknemers moeten worden genomen.

Bij een enquête van het Instituut voor Toegepaste Sociale Wetenschap te Bad Godesberg wilde slechts 11 pct. van de ondervraagden de eigenaar van de onderneming of zijn vertegenwoordiger de volledige beschikkingsmacht laten behouden. Daarentegen wilde 71 pct. de werknemers of hun vertegenwoordigers laten méébeslissen van de werknemers bij belangrijke aangelegenheden gerechtvaardigd.

Vakbondsleden komen wat méér voor de medezeggenschap van de werknemers in het bedrijf op dan ongeorganiseerden.

Het beroep, de grootte van de onderneming, de bedrijfstak waarin men werkt, of de politieke sympathieën van de beroepsbevolking zijn van slechts geringe invloed bij het beantwoorden van de vraag hoe men tegenover de rechten van de ondernemers en de werknemers en de werknemers of hun vertegenwoordigers bij belangrijke, de onderneming betreffende beslissingen.

Interessant is ook wat na een politieke indeling der ondervraagden aan het licht kwam. Voor medezeggenschap spraken zich uit : 80 pct. van de aanhangers der Christen Democratische Unie, 92 pct. van de Socialistische Partij Duitsland en 75 pct. van de aan-

hangers van andere partijen.

De Westduitse werkgevers bestrijden de actie van de vakbeweging voor medezeggenschap te vuur en te zwaard. Ze hebben tot dit doel zelfs een strijdfonds gevormd om daarmee een reclamecampagne tegen dit 'noodlottig kwaad' te kunnen voeren. De hier besproken enquête doet verwachten dat de heren een zware wedstrijd te spelen krijgen !

RED : Wij wensen geen medezeggingschap in het beleid v/d Regering, maar dat we niet **gehoord** worden, maar als gelijk waardige Onderhandelingspartner worden beschouwd.

De tijden van GEHOORD overleg zijn al lang achter ons rug.

Onderhandelen is nu **GEEISD**

DE OP

Curacao, 11 april 1968.
(Mr. C. H. Govaerts

No. 2

PLICHTSVERZUIM

Onevenredigheid tussen de aangekondigde straf en het gepleegde feit.

(Art. 82 - 84 LMA, art 95 RARS)

Klager, wonende op Curacao, gemachtigde : Mr. C. Swart, advocaat op Curacao,

tegen

HET BESTUURSCOLLEGE VAN HET EILANDGEBIED CURACAO, gevestigd op Curacao, gemachtigde : Mr. A. W. A. Heidweilles, op Curacao.

Wij, Rechter in Ambtenarenzaken;
Gehoord partijen ;
Gezien de stukken ;
Overwegende :

Ten aanzien van de feiten:

Verweerder heeft bij besluit van 12 dec. 1967 aan klager van zijn voornemen kennis gegeven om klager op grond van een door hem gepleegd plichtsverzuim disciplinair te straffen met voorwaardelijk ontslag uit de eilandsdienst met een proeftijd van twee jaar.

Klager heeft binnen veertien dagen na ontvangst van deze kennisgeving en wel op 27 dec 1967 bij Ons Gerecht, onder overlegging van een copie van bedoelde kennisgeving, een bezwaarschrift ingezonden met de conclusie dat Wij in de plaats van verweerder in deze zaak de beslissing zullen nemen die naar Ons oordeel genomen behoort te worden.

Verweerder heeft binnen de door Ons bepaalde termijn een contra-memorie ingediend met de conclusie dat klager niet-ontvankelijk zal worden verklaard in zijn bezwaren en vordering, althans dat deze bezwaren ongegrond zullen worden verklaard en aan klager zijn vordering zal worden ontzegd.

De behandelling van deze zaak was door Ons bepaald op 7 maart 1968 en is toen op verzoek van beide partijen aangehouden tot 21 maart 1968.

Partijen hebben hun zaak bepleit, klager onder overlegging van een schriftelijke toelichting.

Tijdens het onderzoek hebben partijen Ons de op de zaak betrekking d.d. maart 1968, waarbij de termijn waarbinnen in deze zaak uitspraak moet plaats vinden met drie maanden is verlegd. Onze uitspraak bepaald op heden.

Ten aanzien van het recht.

Als enerzijds en anderzijds niet of onvoldoende weersproken en uit de geproduceerde stukken staat ten presesse, voor zover van belang, het volgende vast :

1. Klager is leeraar in dienst van het Eilandgebied Curacao en werkzaam aan het P. S. College.

2. Klager heeft zich op 26 okt. 1967 gedurende ongeveer 40 minuten laten interviewen door de uit leerlingen bestaande redactie van het schoolblad van het P. S. College, "Knalpot" genaamd, over verschillende onderwerpen waaronder "omgang seksen" en "verdovenden middelen".

3. Klager wist dat het de bedoeling was dat de redactie dit interview sterk gecomprimeerd zou weergeven in het schoolblad.

4. Dit schoolblad wordt verspreid onder alle leerlingen van het college, d.w.z. onder jongens en meisjes van 12 jaar en ouder gelijk klager bekend.

5. De weergave door de redactie van het interview is in de editie van de "Knalpot" van nov. 1967 gepubliceerd en luidt met betrekking tot bovengenoemde onderwerpen als volgt :

OMGANG SEKSEN: Iedereen draagt de verantwoording tegenover de ander en zichzelf. Als een jongen en een meisje het verantwoord vinden seksuele omgang te hebben is dat hun goed recht. Maar het moet echt zijn, ik bedoel het meisje moet niet als hoer gebruikt worden.

VERDOVENDE MIDDELEN : Dit vind ik volkomen voor je verantwoordelijkheid tegen over jezelf en de maatschappij. Voor sommige mensen kan het gebruik zinvol zijn maar ik vind het beslist niet noodzakelijk. Ik ben er dus niet direct voor maar beslist niet direkt tegen.

6. Klager heeft geen enkele contrôle uitgeoefend op de tekst die uiteindelijk van zijn interview zou worden gepubliceerd en verspreid onder alle scholieren.

7. Verweerder is van oordeel dat voormelde feiten plichtsverzuim van klager opleveren in de zin van artikel 82 van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht en heeft op grond daarvan het onder de feiten vermelde besluit van 12 dec. 1967 genomen.

Partijen zijn het er over eens dat de tekst die in het novembernummer van de "Knalpot" van het klager afgenomen interview met betrekking tot de onderwerpen "omgang seksen" en "Verdovende middelen" is gepubliceerd niet thuis hoort in een schoolblad Klagers verweer is dan ook van andere aard. Hij beroept zich ter zijner verontschuldiging er op, enerzijds dat door de redactie opgestelde tekst de door hehm tijdens het interview geuite meningen niet juist weergeeft, anderzijds dat het niet zijn plicht was controle uit te oefenen op de wijze waarop zijn meningen over omgang seksen en verdovende middelen in de schoolkrant zouden worden weergeven.

Wij zullen beide onderdelen van klagers verweer onderzoeken.

Wat het eerste onderdeel betreft, klager stelt dat een juiste weergave van de essentie van de tijdens het interview door hem geuite meningen omtrent meergenoemde onderwerpen als volgt zou luiden.:

OMGANG SEKSEN : "Ieder mens draagt een verantwoordelijkheid tegenover de ander, de maatschappij en zichzelf. Als jongeren mensen sexuele omgang te mogen hebben, moeten zij zich afvragen, of dit (gelet op hun verantwoordelijkheid jegens naaste en maatschappij) wel juist is.

Men mag de ander niet misbruiken".

VERDOVENDE MIDDELEN : "Ik vind dat ook de houding tegenover èn narcotische èn hallucinaire middellen bepaald moet worden vanuit het verantwoordelijkheidsbesef.

We weten dat het gebruik zinvol kàn zijn, denk maar aan deze middelen i.v.m o.a. de psychotherapie. Gebruik van hahllucinaire middelen vind ik beslist niet noodzakkelijk. Men kan niet stellen, dat men ervoor, maar ook niet dat men er tegen moet zijn; de gevolgen zijn nog niet voldoende bekend".

Wij hebben geen redenen om aan te nemen dat klager hiermede een onjuiste voorstelling van zaken geeft en willen er dus van uitgaan dat klager in deze geest gesproken heeft tijdens het interview. Echter ook dan zijn Wij van oordeel dat klager laakbaar gehandeld heeft. Ten aanzien van het onderwerp "omgang seksen" immers geldt allereerst dat hier mede in het geding zijn meisjes van 12, 13 en 14 jaar, waarmede sexuele omgang buiten echt een misdrijf oplevert waartegen een maximum van 8 jaar gevangenisstraf is bedreigd, ook indien het feit wordt gepleegd door andere minderjarigen.

Op dit terrein is er dus geen sprake van eigen verantwoordelijkheid of gewetensonderzoek of men wel juist handelt, zoals klager adviseert. Wij zijn bovendien van oordeel dat een goed opvoeder niet kan volstaan louter te verwijzen naar hun eigen verantwoordelijkheid, indien scholieren ook van ouder dan 14 jaar vragen of het wenselijk is dat zij sexueele omgang hebben. Het is immers voor deze geestelijke nog volledig onrijpe mensen onmogelijk de omvang van deze verantwoordelijkheid te overzien en daarom behoort de le-

Naam :

Afdeling of dienst

Huisadres

wenst de Ambtenaar per post thuis te ontvangen.

Handtekening

....

raar een richtlijn te geven, indien hij zich, zoals klager, geroepen voelt het geven van sexuele voorlichting.

Ten aanzien van het onderwerp "verdovende middelen" geldt eveneens in de eerst plaats dat hier te lande, gelijk in de meeste andere landen van onze beschavingsfeer niet alleen het gebruik daarvan, maar zelfs reeds het enkele voorhanden hebben een misdrijf oplevert. Ook hier is dus voor een ordelijk burger zelfs niet de geringste marge voor eigen verantwoordelijkhheid. En ook al zou het gebruik van verdovende middelen die (nog) niet onder de strafwet zijn gebracht — ook dan achten Wij het laakbaar om jongens en meisjes van 12 jaar en ouder voor te houden dat hij vanuit hun eigen verantwoordelijkheidsbesef kunnen bepalen of ze al da niet deze middelen zullen gebruiken. De gedachte dat een schooljongen of meisje zelf zou moeten beslissen of het al dan niet morphinist zal worden — en dit is de consequentie van klagers voorlichting — dient ieder weldenkend mens met huiver te vervullen. En in mindere mate geldt dit even zeer voor die middelen die niet direkt leiden tot een volledige desintegratie van de persoonlijkheid, haar slechts tot een verminderde aanpassing aan het bestaande maatschappelijk patroon, daar opvoeding juist op deze aanpassing in optimale vorm gericht denkt te zijn.

Wij komen thans tot het tweede deel van klagers verweer en ook dit achten Wij onhoudbaar. Het was wel degelijk klagers plicht geweest vooraf inzage te vragen van de tekst waarin de opvattingen over zo precaire zaken zou comprimeren. De opmerking van klager dat een leraar ook verbaal verkeerd geciteerd kan worden doet hieraan niet af.

Een dergelijk citaat behoudt de signatuur van de leerling, en mist de nog altijd magische kracht van het gedrukte woord.

Uit het vorenaanstaande vloeit voort dat Wij de mening van verweerder dat klager zich aan plichtsverzuim heeft schuldig gemaakt delen. Wij delen ook de kennelijke mening van verweerder dat het hele eeen ernstige verzuim betreft.

Daar staat tegenover dat klager, blijkens het in deze zaak uitgebrachte en zich onder de stukgen bevinden advies van de Inspecteur van het Onderwijs, los van deze zaak bekend staat als een leraar met een groot verantwoordelijkheidsgevoel ten opzichte van zijn educatieve taak, dat hij grote achting geniet hij zeer velen van zijn oud-leerlingen om de positieve wijze waarop hij zijn lessen steeds verzorgt, terwijl hij ook buiten de school zowel om zijn werk als zijn persoon hoog wordt geacht. Onder deze omstandigheden, mede gelet op het feit dat Ons niet is gebleken dat klager eerder disciplinair is gestraft, komt Ons de opgelegde straf te zwaar voor. Wij zien niet de noodzaak van een voorwaardelijke straf met proeftijd om herhaling van het verzuim te voorkomen. Klager zal er immers van doordrongen zijn dat een herhaald verzuim van het onderhavige van de zijde van verweerder gepareerd zal worden met strenge maatregelen, welke te nemen het verweerder ook zonder voorwaardelijke straf vrij staat.

Op grond van het voorafgaande zal het besluit van verweerder d.d. 12 dec. 1967 nietig moeten worden verklaard wegens **onevenredigheid tussen de aangekondigde straf en het gepleegde feit** en zullen Wij na te melden straf opleggen, die Ons voorkomt de juiste te zijn.

Rechtdoende:

Verklaren nietig verweerders besluit van 12 december '67, waarbij aan klager kennis is gegeven van het voornemen hem op grond van plichtsverzuim disciplinair te straffen met voorwaardelijk ontslag uit de eilandsdienst met een proeftijd van twee jaar.

Leggen aan klager de straf op van schriftelijke berisping

Maak uw Collega lid, geef hem deze formulier want, EENDRACHT MAAKT MACHT!!!

L. S.

Hoewel U werkzaam bent als ambtenaar, bent U tot op heden nog geen lid van onze Bond. Dat organisatie in deze tijd hard nodig is om de belangen der werknemers te behartigen blijkt wel uit de oprichting van allerlei werknemersbonden.

De Algemene Nederlands-Antilliaanse Ambtenaren Bond Aruba behartigt reeds meer dan 25 jaar de belangen van de ambtenaren op Aruba en telt ruim 800 leden. Dat kunnen er echter nog veel meer worden als alle ambtenaren zich aansluiten.

Teneinde zo sterk mogelijk te staan is het dringend noodzakelijk, dat alle ambtenaren, dus OOK U, die nog geen lid zijn van de Band, zich als zodanig opgeven door middel van onderstaande formulier.
Wij maken het U reuze gemakkelijk. U wordt niet geplaagd door een kwitantieloper, want de contributie wordt meestal in de eerste drie maanden van het jaar, dus in de belastingvrije maanden, op Uw salaris ingehouden.

De contributie van onze Bond bedraagt :
Bij een basisbezoldiging van :

Tot f. 2000,00	f. 9.00 per jaar
van f. 2000,00 tot f. 3000.00	f. 13.50 per jaar
van f. 3000,00 tot f. 4000,00	f. 18.00 per jaar
van f. 4000,00 tot f. 6000,00	f. 22.50 per jaar
f. 6000, of meer	f. 27.00 per jaar

De contributie is wel altijd voor een heel jaar verschuldigd.

Daarvoor in de plaats krijgt U :

1. Een steeds betere belangenbehartiging doordat de bond groter wordt.
2. Elke maand ons maandblad "De Ambtenaar".
3. Bijstand, in bepaalde gevallen zelfs juridische bijstand, in de ogenblikken, dat U dat hard nodig kunt hebben.

Gebruik deze gelegenheid en meldt U onmiddellijk als lid.

Het bestuur van A.N.A.A.B.-Aruba

Gelieve onderstaande formulieren beide in te vullen en te ontekenen, een is voor het Gouvernement en de andere voor onze administratie.

Ondergetekende : .... (naam)

Werkzaam bij : .... (dienst)

meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.

Basisbezoldiging : F. .... Aruba, ... 19........

.... (handtekening)

Ondergetekende : .... (naam)

Werkzaam bij : .... (dienst)

meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.

Basisbezoldiging : F. .... Aruba, ... 19........

.... (handtekening)

Aan het secretariaat: A.N.A.A.B.-ARUBA

P.O. BOX 745

ALHIER